

Život Cirkvi

Ročník 15

19/2009

**4. mája 2009 oslávila Televízia LUX
prvé výročie od začiatku svojho vysielania**

Aby deti otcov mali, aby mali mamy...

Aby deti otcov mali, aby mali mamy... To je heslo zaujímavého podujatia, ktoré sa na Slovensku rozhodli zorganizovať viaceré občianske združenia a hnutia, ktorým sú základy zdravej a normálnej rodiny niečím skutočne potrebným. „Príď to povedať nahlas!“- dodávajú vo svojom slogane. Akcia, ktorá sa uskutoční 16. mája na Námestí SNP v Bratislave nie je iba jednou z udalostí. Ide o Familyday. Ide o Deň rodiny. Naprieč náboženským presvedčením, naprieč politickým spektrom. Nie je namierená proti nikomu. Je zameraná za niečo. Tým niečím je podstatná otázka, čo tvorí zdravú, prirodzenú, normálnu a ničím nenahraditeľnú rodinu. Ich odpoveďou je, že zdravá rodina je založená na vzťahu jedného muža a jednej ženy. A ak Pán Boh požehná, i deti. Ide o prvú masívnu demonštráciu na ochranu rodiny. Je organizovaná hravou formou. Takejto akcii možno zatlieskať, no treba ju i podporiť. Hlavne svojou účasťou. Je potrebné, aby sa v Bratislave zišlo čo najviac rodín i tých, ktorí sú presvedčení, že prirodzená rodina je východiskom pre zdravú spoločnosť. Je načase povedať to nahlas. Práve preto podujatiu vyjadrili svoju podporu i katolícki biskupi.

Skúsenosti zo zahraničia ukazujú, že práve podujatia tohto charakteru demaskujú tých, ktorí bez hanby vystupujú proti rodine a ktorí by ju chceli nahradiť inými, vraj „alternatívnymi formami“ spoložitia. Po takejto akcii sa vždy ukázalo, že práve oni stoja osamotene. Vystupujú ako hovorcovia spoločnosti a verejnej mienky, no sú to len dobre platení propagátori kultúry smrti.

Zaujímavým výsledkom k úvahe o rodine prispeli i samotní vedci, ktorí vypočítali, že pre štát je najvýhodnejšie- a to i ekonomicky, ak je spoločnosť zložená z dobre fungujúcich rodín.

Organizátori chcú poukázať predovšetkým na dôležitosť autonómie rodiny, princípu subsidiarity, teda na to, že rodičia sú tí, ktorí majú prirodzené právo na výchovu a na to, že manželstvo je ideálny priestor pre rozvoj dieťaťa i pre vzájomnú lásku a dôveru medzi partnermi.

Zaujalo ma aj tzv. „Tristošesťdesiatpäť slov o rodine“, ktoré spísali organizátori podujatia. Rád sa s vami o ne podelím.

Niektorí povedali: „Ak niekde na Zemi zostalo kus Raja, je to v rodine, kde je láska.“ Rodina, tento základný stavebný kameň každej spoločnosti, vysnívaný v nespočítateľných obmenách vzťahov mnohých mužov a žien, vzniká prirodzene ako výsledok ich slobodného rozhodnutia láskou natrvalo spojiť vzájomné spoložitie.

Deti do rodiny prichádzajú prirodzene ako plod láskyplného objatia manželov. V pokračovaní

ich vzájomnej lásky nachádzajú svoju identitu, sebadôveru a základnú životnú dôveru, radosť zo súrodeneckých vzťahov a z blízkosti milých starkých.

Schopnosť materskej a otcovskej lásky je prirodzenou dispozíciou ženy a muža. Keď sa rozvinie, je schopná či v zdraví, či v chorobe detí aj hrdinských činov.

Láska rodičov voči deťom i vzájomná láska medzi manželmi dokáže uľahčiť a osladiť život aj v chorobe, v starobe, v telesnom i duševnom postihnutí, v čase vojny či rôznych katastrof, a dáva všetkému zmysel.

Láska, o ktorej hovoríme, nie je iba romantické rojčenie. Je to proces rastu ľudí, ktorí chcú rásť, každodenne investovať do svojich vzťahov - čas na rozhovory, ochotu dať priestor druhým, ktorí žijú dobrodružstvo milovať ako prví. Ktorí zostanú sebou aj v láske nežičlivom prostredí.

Preto rodiny, kde sa majú ľudia radi, sú pre spoločnosť prísľubom budúcnosti.

To všetko platí, ak láska v rodine je...

Môže aj nebyť? Žiaľ - môže aj nebyť, potom sa posledný kúsok Raja mení vo svoj opak...

Ak nie je láska v rodinách, čo nám bráni mať sa radi?

Prečo stavať z kameňa, ktorý v sebe skrýva jed sebeckta, nelásky?

Čo prinášajú spoločnosti rodiny, kde chýba tmel lásky? Rozvody, menej detí, a aj tie sú nemilované alebo milované opičou láskou; mužov dezorientovanej identity; ženy nemilované a zneužívané; podstatne menej prirodzenej radosťi zo života a nadvýrobu umelých „radosťi“; siroty žijúcich rodičov, ktorí rezignovali na lásku či sú príliš zaneprázdnení sebou; deti závislé na internete, na počítačových hrách, na drogách, na alkohole, nikotíne, na gemblerstve, na túžbe po láske, na hazardovaní s vlastným životom, len aby si ich niekto všimol a objavil ich!

A štát sa potom mení z manažera spoločnosti na opatrovateľa, policajta, na náhradného otca a náhradnú mamu.

A pritom riešenie je naporúdzi, odjakživa známe: vrátiť sa k dobrodružstvu milovať ako prvý/prvá, investovať viac do lásky, ako do ruľety...

Kto má odvahu začať?

Verím, drahí poslucháči, že my všetci. Priamy prenos z Bratislavy odvysielala 16. mája i TV LUX. Kto však môžeme, príďme do Bratislavy osobne. Je potrebné povedať, že Slovensko potrebuje zdravé rodiny. Je potrebné povedať to slušne a nahlas!

RV, Jozef Kováčik

Príhovor Benedikta XVI. pred nedeľnou modlitbou Raduj sa nebies kráľovná

Vatikán (3. mája, RV) – Pápež Benedikt XVI. sa v nedeľu napoludnie spolu s veriacimi zhromaždenými na námestí sv. Petra pomodlil mariánsku modlitbu Raduj sa nebies kráľovná. Pred ňou sa im prihovoril:

„Drahí bratia a sestry,

pred pre chvíľou sa v Bazilike sv. Petra skončila eucharistická slávnosť, počas ktorej som vysvätil 19 diakonov na nových kňazov Rímskej diecézy. Aj tento krát som zvolil 4. veľkonočnú nedeľu pre túto vzácnu udalosť, hlavne vzhľadom na dnešnú evanjelióvu rozpravu o Dobrom pastierovi (por. Jn 10, 1 – 18). Z toho istého dôvodu slávime dnes aj Svetový deň modlitieb za duchovné povolania. V mojom Posolstve pri tejto príležitosti som pozval k uvažovaniu nad témou: „Dôvera v Božiu iniciatívu a ľudská odpoveď“. V skutku práve dôvera v Pána, ktorá nás neustále pozýva k svätosti a niektorých osobitným spôsobom aj k celostnému zasväteniu, sa zakúša práve v modlitbe. Je potrebné, aby sme sa veľa modlili za povolania, či už v osobnej alebo komunitnej modlitbe, aby tak veľkosť a krása Božej lásky pritiahla mnohých k nasledovaniu Krista na ceste kňazstva alebo zasväteného života. Je potrebná tiež modlitba za svätých manželov, ktorí by boli schopní vychovávať vlastné deti hlavne svojim vlastným príkladom a viesť ich k vysokým ideálom. Svätí, ktorých Cirkev predkladá k úcte veriacich, svedčia o zrelom prepojení medzi božím povolaním a ľudskou odpoveďou.

Zverme ich nebeskému orodovaniu aj našu modlitbu za povolania.

Existuje aj ďalší úmysel pre ktorý vás pozývam k modlitbe. Je to cesta do Svätej zeme, ktorú uskutočním, ak Pán Boh dá, od 8. do 15. mája. Po stopách mojich ctihodných

predchodcov Pavla VI. a Jána Pavla II., budem aj ja putovať na posvätné miesta našej viery. Mojou návštevou by som rád utvrdil vo viere a povzbudil kresťanov vo Svätej zemi, aby každodenne s odvahou čelili ťažkostiam, ktorých nie je málo. Ako nástupca apoštola Petra by som im rád sprostredkoval blízkosť a podporu celého tela Cirkvi. Okrem toho chcem byť pútnikom pokoja v mene jediného Boha, ktorý je Otcom všetkých. Chcem takto svedčiť o úsilí Katolíckej cirkvi

v prospech tých, ktorí sa usilujú o budovanie dialógu a zmierenia, aby sa tak mohol dosiahnuť stabilný a trvalý pokoj, v spravodlivosti a vzájomnom rešpekte. Je zrejmé, že táto cesta bude mať aj značný ekumenický a medzi náboženský charakter. Jeruzalem je z tohto hľadiska osobitným spôsobom veľmi symbolickým miestom: Kristus tu zomrel preto, aby zhromaždil vedno rozptýlené deti (por. Jn 11,52).

Keď sa obraciame k Panne Márii, prosme ju ako Matku Dobrého pastiera, aby bdela nad novovysvätenými kňazmi Rímskej diecézy a aby na celom svete rozkvitali mnohé a sväté povolania osobitného zasvätenia sa Božiemu kráľovstvu.“

–Is-/snímka RV

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Sv. Ján Damascénsky

Vatikán (6. mája, RV) – V katechéze stredajšej generálnej audiencie sa Svätý Otec zameril na veľkého teológa, rečníka, filozofa, historika a básnika – sv. Jána Damascénskeho, veľkú osobnosť dejín východnej teológie. Narodil sa do kresťanskej rodiny v čase, keď bola jeho rodná Sýria už pod arabskou vládou. Zanechal sľubnú svetskú kariéru a zasvätil sa kláštornému životu. Jeho najznámejšie dielo sú Rozpravy proti tzv. obrazoborectvu. Bolo veľkým prínosom v teologickom chápaní uctievanie posvätných obrazov. Sv. Ján Damascénsky ako prvý poukazuje na rozdiel medzi klaňaním sa samotnému Bohu a úctou, ktorá napomáha prostredníctvom obrazov rozjímať nad tým, koho predstavujú, teda pomáha k správne pochopeniu učenia Cirkvi, čo bolo aktuálne najmä v dobe, keď mnohí nevedeli čítať.

„Ján Damascénsky bol okrem toho medzi prvými, ktorí v privátnom a verejnom kulte kresťanov rozlišovali medzi adoráciou (klaňaním sa) (latreia) a úctou (prosky-

nesis): tá prvá sa obracia jedine na Boha, čistého ducha; tá druhá, naopak, môže ako prostriedok použiť aj obraz, ak sa chce obrátiť na toho, kto je na danom obraze znázornený. Toto rozlišovanie sa okamžite ukázalo ako veľmi dôležité vzhľadom na kresťanskú formu odpovede tým, ktorí prísny zákaz Starého zákona ohľadom kultového používania obrazov pokladali za univerzálny a večný. Toto bolo veľkým problémom v diskusii aj v islamskom svete, ktorý prijíma hebrejskú tradíciu absolútneho vylúčenia obrazov z kultu. Naopak kresťania v tomto kontexte o probléme diskutovali a našli zdôvodnenie pre uctievanie obrazov. Píše Ján Damascénsky: „V iných časoch Boh nebol nikdy znázornený na obraze, pretože bol bez tela a bez obličaja. Avšak pretože teraz bol Boh videný v tele a žil medzi ľuďmi, ja znázorňujem to, čo je v Bohu viditeľné. Neuctievam matériu, ale Stvoriteľa tejto matérie, ktorý na seba túto matériu vzal kvôli mne a rozhodol sa v matérii prebývať a prostredníctvom matérie usku-

točniť moju spásu. Preto neprestanem uctievať matériu, prostredníctvom ktorej ku mne prišla spása. Avšak neuctievam ju vôbec tak ako Boha! Ako by mohlo byť Bohom to, čo dostalo existenciu od druhého; to, čo kedysi neexistovalo? Avšak ja uctievam a vážim si aj každú inú matériu, ktorá mi sprostredkovala spásu, pretože je plná svätých síl a milostí. Nie je azda matériou trojnásobne blažené drevo kríža? A atrament a sväté knihy evanjelií nie sú matériou? A spásonosný oltár, ktorý nám poskytuje chlieb života, nie je matériou? A, na prvom mieste, nie sú matériou telo a krv môjho Pána? Alebo musíš poprieť posvätný charakter tohto všetkého, alebo musíš umožniť tradícii Cirkvi uctievať obrazy Boha a Božích priateľov, ktoré sú posvätené menom, ktoré na sebe nesú a z tohto dôvodu na nich spočíva milosť Ducha Svätého. Neurážaj preto matériu: nie je hodná opovrhnutia, pretože nič z toho, čo Boh stvoril, nie je hodné opovrhnutia“ (Contra imaginum calumniatores, I, 16, ed. Kotter, pp. 89-90). Vidíme, že vďaka vteleniu sa matéria ukazuje ako božia, môžeme sa na ňu pozeráť ako na Boží príbytok. Ide o novú víziu sveta a materiálnych skutočností. Boh sa stal telom a telo sa stalo skutočným Božím príbytkom, ktorého sláva sa odráža v Kristovej ľudskej tvári. Preto naliehania východného Učiteľa Cirkvi sú aj dnes mimoriadne aktuálne, ak zoberieme do úvahy zvláštnu dôstojnosť, ktorú matéria dostala vo Vtelení: vo viere sa môže stať účinným znakom a sviatosťou stretnutia medzi Bohom a človekom. Ján Damascénsky teda zostáva privilegovaným svedkom uctievania ikon, ktoré sa neskôr stane jedným z najvýraznejších aspektov východnej teológie a spirituality zostáva ním až do súčasnosti. Je jednou formou kultu, ktorý jednoducho patrí ku kresťanskej viere, k viere v toho Boha, ktorý vzal na seba telo a dal sa vidieť. Učenie svätého Jána Damascénskeho tak patrí do tradície univerzálnej Cirkvi, ktorej sviatosťná doktrína predpokladá, že materiálne veci vzaté z prírody sa môžu stať sviatosťami prostredníctvom milosti skrze zvolávanie (epiklézu) Ducha Svätého, sprevádzané vyznaním pravej viery.”

V zhode s týmito myšlienkami kladie sv. Ján aj úctu k svätým relikviám na základe presvedčenia, že kresťania, keďže sú účastní na zmŕtvychvstaní Krista, nemôžu byť považovaní za mŕtvych.

„Toto sú tí, ktorí, nakoľko sa dalo, pripodobnili sa Bohu svojou vôľou a vďaka prítomnosti a pomoci Božej, nazývajú sa bohmi (por. Ž 82,6), nie kvôli prirodzenosti, ale súvislosti, tak ako sa rozžeravené železo nazýva ohňom, nie pre prirodzenosť ale pre súvislosť – preto, že oheň je jeho súčasťou. Hovorí vskutku: Buďte svätí ako som ja svätý (Lv 19,2) (III, 3, col 1352 A). Po viacerých odkazoch tohto typu mohol Ján Damascénsky pokojne odvodiť: „Boh, ktorý je dobrý a presahuje každé dobro, neuspokojil sa s kontempláciou seba samého, ale chcel, aby ním požehnané bytia mohli byť účastné na jeho добрote: preto stvoril z ničoho všetky veci, viditeľné aj neviditeľné, vrátane človeka, skutočnosť viditeľnú i neviditeľnú. Stvoril ho zámerne ako bytie schopné

rozmyšľania (ennoema ergon) obohatené slovom (logoi sympleroumenon) a orientované k duchu (pneumati teleiounenon)“ (II, 2, PG 94, col 865 A). A pre ďalšie vysvetlenie svojich myšlienok pridáva: „Treba sa nechať naplniť úžasom (thaumazein) zo všetkých diel prozreteľnosti (tes pronoiias erga), všetky ich chváliť, všetky ich prijať, prekonávajúc púšťenie vidieť v nich aspekty, ktoré sa mnohým zdajú nespravodlivé alebo nečisté (adika), uznajúc naopak, že Boží projekt (pronoia) presahuje schopnosti poznávania a chápania (agnoston kai akatalepton) človeka, zatiaľ čo jedine On pozná naše myšlienky, naše skutky, ba aj našu budúcnosť“.

Už Platón – pokračuje Svätý Otec, hovoril, že filozofia začína v úžase: aj naša viera začína úžasom nad stvorením, krásou Boha, ktorý sa robí viditeľným:

„Optimizmus kontemplácie prírody (physiké theoria), teda vnímanie dobra, krásy a pravdy vo viditeľnom stvorení, tento kresťanský optimizmus nie je optimizmom naivným: uvedomuje si ranu, ktorú ľudskej prirodzenosti zasadila sloboda rozhodovania chcená Bohom a nesprávne použitá človekom, so všetkými dôsledkami rozšírenej disharmónie, ktoré z nej vyplynuli. Z toho plynie nevyhnutnosť, jasne vnímaná teológom z Damasku, aby prirodzenosť, v ktorej sa odrážajú добрôta a krása Božia, zranené našou vinou „bola posilnená a obnovená“ zostúpením Božieho Syna do tela, potom ako sa mnohými spôsobmi a pri rozličných príležitostiach sám Boh snažil ukázať, že stvoril človeka nielen preto, aby dosiahol „bytie“, ale aj „blaho-bytie“ (por. La fede ortodossa, II, 1, PG 94, col. 981°). Ján s nadšením vysvetľuje: bolo nevyhnutné, aby sa prirodzenosť posilnila a obnovila; aby bola jasne ukázaná a konkrétne vysvetlená cesta čnosti (didachthēnai aretes hodón), ktorá vzdáľuje od porušenia a vedie do večného života... Zjavilo sa tak na horizonte dejín veľké more lásky Boha k človeku (philanthropias pelagos)... „Je to pekné vyjadrenie. Vidíme na jednej strane krásu stvorenia, a na druhej zničenie spôsobené ľudskou vinou. Avšak v Synovi Božom, ktorý zostupuje, aby obnovil ľudskú prirodzenosť, vidíme aj more lásky Boha k človeku. Ján Damascénsky pokračuje: „On sám, Stvoriteľ a Pán, bojoval za svoje stvorenie, odovzdajúc mu prostredníctvom príkladu svoju náuku... A tak Boží Syn, aj keď zostal Bohom, znížil nebesia a zostúpil... ku svojim služobníkom... vykonajúc najnovšiu zo všetkých vecí, jedinou skutočne novú vec pod slnkom, prostredníctvom ktorej sa vskutku ukázala Božia moc – jeho vtelenie, jeho stanie sa jedným z nás.“ (III, 1. PG 94, coll. 981C-984B).”

Potom nasledovali pozdravy vo viacerých jazykoch, aj po slovensky:

„S láskou vítam pútnikov z Košíc, Bratislavy, Martina, Nitry - Klokočiny, Závodu ako aj z Trnavskej univerzity, Základnej školy svätého Cyrila a Metoda a Gymnázia svätého Mikuláša zo Starej Ľubovne. Bratia a sestry, minulú nedeľu sme slávili Deň modlitby za duchovné povolania. Proste Krista - Dobrého Pastiera, aby stále posielal nových pracovníkov do svojej služby. Zo srdca žehnám vás i vašich drahých. Pochválený buď Ježiš Kristus!”

Na záver sa Svätý Otec prihovorel skupine jordánskych, izraelských a palestínskych pútnikov a vyzval ich k modlitbe za to, aby sa naplnilo spoločné úsilie prianiť pokoj do Svätej zeme. Na záver udelil Svätý Otec všetkým svoje apoštolské požehnanie. -mk, sg-

Svätý Otec sa prihovorel členom Pápežskej švajčiarskej gardy

Vatikán (7. mája, RV) – „Láska Krista k ľudstvu môže uchovať svet ako spoločný dom späť putom solidárnosti“ – aj týmito slovami sa Svätý Otec prihovorel členom Pápežskej švajčiarskej gardy a zdôraznil, že práve toto je tá skúsenosť ktorou žije Katolícka cirkev ako aj skúsenosť, ktorú môžu prežívať členovia švajčiarskej gardy v ich službe pápežovi, a k tým, ktorí podporujú toto univerzálne poslanie. Na stretnutí boli okrem členov gardy aj ich rodinní príslušníci a 32 nových členov, ktorí v stredu vo Vatikáne zložili slávnostnú prísahu.

„S dôverou, čestne a v dobrej viere,“ – to sú podľa Benedikta XVI. tri charakteristiky, ktoré by mala mať každá švajčiarska garda, ktorá sľubuje službu pápežovi. Potom dodal:

„Cirkev zjednocuje mužov a ženy odlišných kultúr, všetci tvoria jedno spoločenstvo, v ktorom sa žije a spoločne verí a v ktorom si v základných otázkach života všetci navzájom rozumejú. Toto je veľmi dôležitá skúsenosť, ktorú vám chce Cirkev darovať, aby ste si ju osvojili, a aby ste o nej svedčili aj ďalším – je to skúsenosť, že vo viere v Ježiša Krista a v jeho lásku k ľuďom, sa môžu aj úplne odlišné svety stať jednou vecou tvoriac tak mosty pokoja a solidárnosti medzi národmi.“

Svätý Otec potom po nemecky, po francúzsky a po taliansky – teda v jazykoch, ktorými hovoria prítomní mladí – vyzdvihol tri rozmery, v ktorých sa spája ich práca: ochrana Petrovho nástupcu – počnúc od „pápežovho domu“ – teda ochrana vo vnútri večného mesta a pri hrobách apoštolov. Tu – poznamenal Benedikt XVI. – „je srdce Katolíckej cirkvi, a tam kde je srdce a stredobod, tam je prítomný aj celý svet“. A v súvislosti s Rímom dodal:

„Náš obdiv nesmeruje len ku svedkom minulosti. V tomto meste v istom zmysle tá istá viera a modlitba nadobudla tvar a pevnosť. Toto prostredie nás víta a povzbudzuje k tomu, aby sme si vzali za príklad početných svätých, ktorí tu žili a vďaka ktorým môžeme kráčať vpred v našom živote viery.“

Audiencia Svätého Otca uzavrela dlhý a veľmi dojemný deň 32 mladých členov stráže, ktorí sa narodili v rokoch 1983 až 1989 a oficiálne vstúpili do tohto vojenského telesa Vatikánu, ktoré vedie komandant Daniel Anrig. Dodajme, že včera zložili slávnostnú prísahu a v homílii sa im prihovorel vatikánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone. -sg-

Hovorca Svätej stolice získal čestnú vedeckú hodnosť „Doctor honoris causa“

Španielsko (30. apríla, RV) – Hovorcovi Svätej stolice Federicovi Lombardimu SJ udelila vo štvrtok v španielskom meste Salamanca Fakulta komunikácií Pápežskej univerzity čestný doktorát Honoris Causa. Pri tejto príležitosti sa prítomným prihovorel na tému „Požehnaná sieť“? Aktuálne problémy komunikácie z pohľadu Ríma“.

„Ako všetci vieme, v poslednom období sme svedkami série prípadov týkajúcich sa Katolíckej cirkvi a obzvlášť Svätého Otca a Vatikánu, na ktoré sa zamerali médiá v rozličných krajinách“ – začal svoj príhovor. Medzi nimi spomenul napríklad zrušenie exkomunikácie biskupov ako aj prípad Williamson, ďalej rozpravu o prezervatívach v boji proti AIDS v afrických krajinách a pod. V tejto súvislosti sa zamerail – ako povedal – nie z hľadiska teoretického, ale z hľadiska veriaceho človeka ako aj pracovníka v oblasti komunikácie v službe Cirkvi, na niektoré dôležité body, ktoré zhrnul do témy „Cesta vo svete, ktorý sa mení“, kde hovoril o internete, ktorý už dobehol ostatné médiá s výnimkou televízie – čo sa týka prvotného zdroja informácií národnej a medzinárodnej aktuálnosti.

Potom sa dotkol témy takzvaného „boomu“, či „záplavy“ šokujúcich a senzaciechtivých správ: „Často sa stáva, že agentúra či novinár vydá správu, ktorú všetci ostatní preberú bez toho, aby mali odvahu pozrieť sa na ňu z iného uhla či overiť si jej pravdivosť.“

Potom vyzdvihol úsilie Cirkvi na tomto poli, ktorá nás učí pozerat' sa na tento svet realisticky, ale zároveň s dôverou a najmä láskou – „učenie Cirkvi o sociálnych komunikáciách zasahuje práve svojim pozitívnym tónom, ktorý ho charakterizuje. Musíme si uvedomovať riziká neobmedzených možností manipulácie a morálnej korupcie, ktorá sa uhniedzila v moderných prostriedkoch sociálnej komunikácie. Tam, kde sa tieto možnosti či kapacity zvyšujú, rastie aj možnosť zlého využívania médií.“

Páter Lombardi potom vyzdvihol poslanstvo Svätého Otca ku Svetovému dňu spoločenských komunikačných prostriedkov s názvom – „Nové technológie, nové vzťahy, podporovať kultúru rešpektovania, dialógu, priateľstva“. Potom sa zamyslel nad otázkou ako dosiahnuť, aby aj Cirkev kráčala v duchu doby týchto nových moderných technológií, aby v nich mala svoje zastúpenie vo svete. Za malý krok v tomto smere označil prítomnosť vatikánskeho programu na portáli „YouTube“, čo je začiatkom cesty, ktorej smer a následné kroky budú pokračovať s dôverou, ale aj rozvahou a plným vedomím.

V závere vyzdvihol úsilie aj naďalej prispievať tým, že komunikáciu vložíme do nezištnej služby pre dobro ľudstva, v záujme správneho rozlišovania dobra a zla v konkrétnych dejinách nášho sveta, aby sme tak pomáhali ukazovať na rozličné tváre dobra a vyzdvihli ich a zároveň aby sme snímali masku tvár zla a obmedzili ich silu. -sg-

Slová Benedikta XVI. účastníkom XV. zasadnutia Pápežskej akadémie sociálnych vied

Vatikán (4. mája, RV) – Svätý Otec sa prihovril účastníkom XV. plenárneho zasadnutia Pápežskej akadémie sociálnych vied. V úvode spomenul, že Cirkev vždy presadzovala, že základné ľudské práva – sformulované rozličnými spôsobmi a na rozličných stupňoch dôležitosti, ktoré môžu mať v rôznych kultúrnych kontextoch - tieto práva majú byť uznané, pretože sú vlastné samotnej podstate človeka, stvoreného na Boží obraz.

Objavenie Ameriky – pokračoval Svätý Otec – a následné antropologické diskusie v 16. a 17. storočí, viedli v Európe k zvýšeniu povedomia v oblasti ľudských práv ako takých a ich univerzálnosti. Potom hovoril Benedikt XVI. o období v polovici minulého storočia, po najväčšom utrpení spôsobenom dvomi svetovými vojnami a nevýslovných zločinoch spáchaných totalitnými ideológiami, keď následne medzinárodné spoločenstvo prijalo nový systém medzinárodného práva založený na ľudských právach.

„Ľudské práva sa stali orientačným bodom spoločného univerzálneho mravného základu – aspoň čo sa týka stupňa úsilia – pre väčšinu ľudstva. Tieto práva boli ratifikované takmer všetkými štátmi sveta. II. vatikánsky koncil, v Deklarácii „Dignitatis Humanae“ ako aj môj predchodca Pavol VI. a Ján Pavol II. dôrazne stanovili právo na život a právo na slobodu svedomia a náboženstva – ako stredobod tých práv, ktoré pramenia zo samotnej ľudskej prirodzenosti.“

Prirodzený zákon – pokračoval Svätý Otec – je univerzálny zákon rozpoznateľný každému, na základe ktorého majú všetci ľudia vzájomne chápať a milovať jeden druhého. Ľudské práva sú zakorenené v účasti Boha, ktorý stvoril každého človeka s inteligenciou a slobodou. Ak sú tieto pevné etické a politické základy ignorované, ľudské práva sa stávajú krehkými, pretože je v nich zanedbaný ich základ – dodal Benedikt XVI. A pokračoval: „Činnosť Cirkvi pri podporovaní ľudských práv je preto podložená racionálnou úvahou v tom zmysle, že tieto práva môžu byť predstavené všetkým ľuďom dobrej vôle, nezávisle od ich vierovyznania. Napriek tomu, ako som to uviedol v mojich encyklikách, na jednej strane sa ľudský rozum musí podrobiť stálemu očisťovaniu vierou pretože tu hrozí isté etické zaslepenie spôsobené pokazenými vášňami a hriechom a na druhej strane, pretože ľudské práva potrebujú byť nanovo nadobudnuté každou generáciou a každým jednotlivcom, a pretože ľudská sloboda – uskutočňovaná cez jej slobodné rozhodnutia – je vždy krehká, človek potrebuje bezvýhradnú nádej a lásku, ktorú možno nájsť len v Bohu a to vedie k účasti na spravodlivosti a Božej štedrosti k blížnym.“

V závere príhovoru spomenul Svätý Otec najkri-

tickejšie sociálne problémy posledných desaťročí, ako narastajúce vedomie, ktoré sčasti povstalo z globalizácie a ekonomickej krízy. „Pre kresťana, ktorý každodenne prosí Boha, aby „nám dal chlieb náš každodenný“, je hanebnou tragédiou, že pätinu ľudstva sužuje hlad“ – povedal Benedikt XVI. a dodal, že zaistenie adekvátnych zásob potravy, ako aj ochrana životných zdrojov - vody a energie - si vyžaduje spoluprácu všetkých medzinárodných lídrov. _____-sg-

Biskupi Peru na návšteve Ad limina apostolorum

Vatikán (5. mája, RV) – Na úradnej návšteve Ad limina apostolorum vo Vatikáne sú v týchto dňoch peruánski biskupi. Tretia najväčšia latinsko - americká krajina má 28 miliónov obyvateľov, z ktorých 88 percent sa hlási ku katolíckej viere. Cirkev je rozdelená do 7 arcidiecéz a 19 diecéz, 10 územných prelatur a 8 apoštolských vikariátov. Predsedom konferencie biskupov Peru je Mons. Héctor Miguel Cabrejos Vidarte, ktorý v rozhovore pre VR hovoril o význame a očakávaniach biskupov po dnešnom stretnutí s pápežom Benediktom XVI.

Situácia v Cirkvi v Peru sa dá podľa neho charakterizovať z viacerých uhlov pohľadu. Na jednej strane je tu úsilie, výzva evanjelizácie a poslania, na druhej strane sú tu pastoračné obavy kvôli šíriacim sa sektám v Latinskej Amerike a aj v Peru, na čo sa tamojšia Cirkev snaží reagovať. Na treťom mieste je podľa predsedu biskupov výzva týkajúca sa sociálnej náuky Cirkvi – ako dodal, v Peru je vysoká miera chudoby, prameniaca jednak zo svetovej finančnej krízy, ako aj z aktuálneho stavu v Latinskej Amerike.

Potom odpovedal na otázku aktuálnej situácie v oblasti pastorácie mladých v Peru:

„Peru, ako aj celá Latinská Amerika a Karibik, sú krajiny so zreteľnou prevahou detí a mladých. To je odlišnosťou oproti ostatným častiam sveta - mladých je tu viac ako dospelých. Z mojej skúsenosti vyplýva, že pastorácia zo strany Cirkvi v Peru má pozitívnu odozvu a odráža sa to aj v náraste povolaní. Jeden z najzaujímavejších fenoménov Cirkvi v Peru v týchto posledných rokoch je nárast povolaní diecéznych kňazov. Vidíme tu teda dôvody pre nádej, aj keď je možné robiť oveľa viac.“

Mons. Vidarte sa dotkol aj významu stretnutia v Aparecide v súvislosti s úlohou laikov v poslaní Cirkvi:

„Dnes viac ako kedykoľvek predtým sú laici povolaní premieňať ľudskú a spoločenskú oblasť tak, aby boli tieto oblasti postavené na evanjeliu a kresťanských hodnotách. Cirkev je povolaná odpovedať na ťažkosti človeka a na jeho smäd po Bohu a práve v tomto majú laici veľmi významnú úlohu.“ _____-sg-

Svätého Otca očakávajú s radosťou kresťania i moslimovia

Vatikán (6. mája, RV) – Svätý Otec už 8. mája odcestuje do Svätej zeme na svoju XII. apoštolskú cestu. Počas ôsmich dní bude putovať po Jordánsku, Izraeli a aj po palestínskom území. Vo veľkom očakávaní Svätého Otca je aj malé miestne kresťanské spoločenstvo. V tejto súvislosti hovoril pre Vatikánsky rozhlas kustód Svätej zeme františkánsky páter Pierbattista Pizzaballa: „Je to návšteva, ktorá má pre nich veľký význam, práve pre toto spoločenstvo, ktoré trpí, ktoré sa cíti izolované. Návšteva je teda chvíľou veľmi silnou a dôležitou, pretože bude veľkým posilnením a vyzvaním celej univerzálnej Cirkvi, aby obrátila svoj zrak na Svätú zem a na toto spoločenstvo.“

Ako ďalej spomenul, počas návštevy Svätého Otca sú naplánované aj rozličné stretnutia so židmi a moslimami a tento aspekt je ešte viac zdôrazňovaný ako pri predchádzajúcej návšteve Jána Pavla II. vo Svätej zemi: Očakávame jasné slovo. Iste, pápež nebude uskutočňovať nové gesta vzhľadom k židovstvu a k islamu, pretože tie už boli uskutočnené, ale bude môcť povedať silné slová, nové a jasné, o tom, aký ma byť vzťah medzi nami, najmä v tejto situácii, kde sú aj mnohé nepokoje.“

Veľké očakávania Svätého Otca sú aj v Jordánsku. O význame návštevy hovoril hovorca Katolíckej cirkvi latinského obradu otec Rif'at Bader:

„Celé Jordánsko sa pripravuje na túto návštevu. Cítiť tu veľkú radosť a veľkú spoluprácu medzi Cirkvou a predstaviteľmi štátu, ministrami, najmä ministrom pre turizmus, ktorý očakáva všetkých návštevníkov a pútnikov, ktorí sa sem prídu s nami modliť a to najmä počas svätej omše v nedeľu, ktorá bude vôbec prvou nedeľnou svätou omšou slávenou v Jordánsku pápežom.“

Ako v závere rozhovoru dodal, veľkú radosť z návštevy Svätého Otca prežívajú aj moslimovia, aj kresťania, pretože je návštevou pre všetkých – kráľa, vlády, jordánskeho ľudu. V Jordánsku totiž prevláda spolunažívanie v medzináboženskom dialógu, ktorý nie je len teoretickým, ale aj dialógom života. -sg-

Tri dôležité momenty počas púte Svätého Otca v Jordánsku

Vatikán/Jordánsko (8. mája, RV) – Prvou zástavkou Svätého Otca na jeho XII. Apoštolskej ceste do Svätej zeme bude práve Amman v Jordánsku.

O troch najdôležitejších momentoch v tejto oblasti hovoril latinský patriarchálny vikár Salim Sayegh:

„Prvým je pastoračný: pápež príde navštíviť svoje deti, predovšetkým tie najbiednejšie, s ktorými sa stretne hneď po uvítacej ceremónii keď sa odoberie do centra

pre postihnutých „Regina Pacis“, ktoré sa stará o rehabilitáciu postihnutých a ich nové zaradenie sa do spoločnosti. Potom je to jordánska mládež, ktorá bude tiež v centre - nádej a budúcnosť Cirkvi v Jordánsku.

Druhým aspektom návštevy – ako dodáva – bude rozmer putovania, púte: Jordánsko bolo pre troch pápežov – Pavla VI., Jána Pavla II. a teraz Benedikta XVI. vstupnou bránou do Svätej zeme.

A tretím a posledným aspektom je medzináboženský dialóg... Je tu dlhá tradícia pokojného spolunažívania medzi moslimskou väčšinou a arabskými kresťanskými spoločenstvami v Jordánsku. Želanie pápeža, ktorý vstúpi do Mešity Al – Hussein Bin Talal v Ammane a stretne sa s náboženskými moslimskými vodcami, je potvrdiť a povzbudiť takýto dialóg.“ -sg, mp-

Vo Svätej zemi poštové známky venované návšteve pápeža Benedikta XVI.

Izrael (7. mája, RV) – Pri príležitosti XII. apoštolskej cesty pápeža Benedikta XVI. do Svätej zeme predáva k tejto príležitosti až do 15. mája Poštová izraelská spoločnosť na svojej internetovej stránke prvú z dvoch sérií dvanástich známok. Sú na nich zobrazené posvätné miesta v Izraeli s biblickými odkazmi, ktorých autorom je novinár, katolícky spisovateľ a člen Filatelickej kráľovskej spoločnosti v Londýne, Peter Jennings.

Druhá séria známok bude vydaná hneď po návšteve Svätého Otca, a budú na nej zobrazené fotografie pápeža Benedikta XVI. počas návštevy vo Svätej zemi s mottom: „Izrael víta Benedikta XVI.“ -mp-

Fond na pomoc rodinám v ťažkostiach ako „znamenie a nástroj nádeje“

Vatikán (7. mája, RV) – Konferencia biskupov Talianska v spolupráci s Talianskou bankovou asociáciou, predstavila včera vo Vatikáne Fond istoty pre rodiny v ťažkostiach, ktorý začne svoju činnosť národnou zbierkou v nedeľu Zoslania Ducha Svätého.

Na konferencii sa zúčastnil, medzi inými, aj predseda Konferencie biskupov Talianska, kardinál Angelo Bagnasco, ktorý povedal:

„Fond by mal byť národnou pomocou, prvou takého druhu a chce byť konkrétnou odpoveďou tým rodinám, ktoré stratili príjem, či sa ocitli v rozličných ťažkostiach, rodinám s tromi deťmi, či rodinám, ktoré sú poznačené vážnymi problémami, chorobami a pod.“ -mp-

Cyrl Vasil' SJ je novým sekretárom Kongregácie pre východné cirkvi

Vatikán (7. mája, RV) – Novým sekretárom Kongregácie pre východné cirkvi sa stal rektor Pápežského východného inštitútu p. Cyril Vasil' SJ. Rozhodol o tom dnešným menovaním Svätý Otec, ktorý ho zároveň povýšil do hodnosti arcibiskupa titulárneho sídla v Tolemaide v Líbyi.

biskupa titulárneho sídla v Tolemaide v Líbyi.

P. Cyril Vasil' SJ sa narodil 10. apríla 1965 v Košiciach. Gymnázium absolvoval v Košiciach, teologické štúdiá na RKCMBF v Bratislave v rokoch 1982-87. Výsvätený za kňaza bol v roku 1987 pre službu Prešovskej gréckokatolíckej eparchie. V auguste 1987 odišiel do Talianska a začal štúdium na Právnickej fakulte Pápežského východného inštitútu v Ríme. V decembri roku 1989 dosiahol licenciát kánonického práva a začal študovať prípravný rok k doktorátu. V októbri 1990 však štúdium prerušil a nastúpil do noviciátu Spoločnosti Ježišovej v Janove. Po návrate do Ríma v roku 1992 pokračoval v štúdiu a v decembri 1994 získal doktorát kánonického práva na Právnickej fakulte Pápežského východného inštitútu v Ríme. V roku 2002 tu bol zvolený za dekana, prorektora a v máji 2007 bol vymenovaný za rektora. Je konzultorom Kongregácie pre východné cirkvi, Kongregácie pre náuku viery, Pápežskej rady pre pastoračnú prestáhovalcov a cestujúcich. Je profesorom aj na Pápežskej Gregorovej univerzite v Ríme, Teologickej fakulte Univerzity v Bratislave a Trnave. Je autorom početných kníh a článkov a spolupracuje s Vatikánskym rozhlasom.

-sg-/ snímka Peter Zimen

Mons. Mauro Piacenza o význame Kňazského roka

Vatikán (4. mája, RV) - Koniec Jubilejného roka sv. Pavla sa pomaly blíži. Nasledujúci rok, ktorý bude 150. výročím smrti svätého farára

z Arsu, patróna kňazov Jána Máriu Vianneyho, pápež Benedikt XVI. vyhlásil za Rok kňazov. Jubilejný rok sa začne 19. júna 2009 a potrvá do 19. júna 2010 a bude sa niesť v znamení témy: „Vernosť Kristovi, vernosť kňazstvu.“

O jeho význame pre Vatikánsky Rozhlas hovoril Mons. Mauro Piacenza:

„Je určite nevyhnutné, zvlášť v tento čas, znova poukázať na krásu, dôležitosť a nevyhnutnosť tajomstva kňazstva v Cirkvi, ako aj pre spásu duší. Teda, preto rok venovaný kňazom má viesť k prehĺbeniu a znovuobjaveniu toho, čo znamená byť katolíckym kňazom... Poslanie Cirkvi, ktorá sa vyjadruje práve v tajomstve kňazstva, tak ako to prehlasujeme aj v Apoštolskom vyznaní viery. A sila tejto misie sa rodí zo srdca obnoveného zo stretnutia so Zmŕtvychvstalým Kristom, práve tak ako sa to stalo v živote sv. apoštola Pavla. Stretnutie, v ktorom je Pán Ježiš spoznaný na základe reálnej skúsenosti, kde kňaz spoznáva tú božsko - ľudskú prítomnosť Vykupiteľa - jedinú a príslušnú zhodu - s vlastnou ľudskosťou a tajomnou nekonečnosťou potreby spásy. Tak ako srdce sv. Pavla zasiahnutého krásou Krista, tak aj srdcia svätých kňazov musia stále „bit“ opravdivosťou kňazského srdca.“

-mp-

Páter Molin o význame modlitieb za duchovné povolania

Vatikán (2. mája, RV) – Na Štvrtú veľkonočnú nedeľu pripadá 46. svetový deň modlitieb za duchovné povolania. Tohtoročná téma znie „Dôvera ako ľudská odpoveď na Božie konanie.“ Pri tejto príležitosti bude v Bazilike sv. Petra vo Vatikáne slávená svätá omša, ktorej bude predsedáť pápež Benedikt XVI. a počas nej vysvätí 19 kňazov Rímskej diecézy.

O význame tohto stretnutia hovoril riaditeľ Národného centra pre povolania v Ríme, páter Domenico Dal Molin:

„Povolanie je niečo, čo vyzýva, čo si žiada veľkú dôveru v to, že Pán stále pokračuje vo svojom volaní, Pán, ktorý je na počiatku všetkých povolaní aby dal hlboký zmysel v službe vo vlastnom živote. A preto aj tento deň, má byť veľkým dňom, v ktorom budeme citlivejší v našich kresťanských spoločenstvách k téme povolania, pretože inak hrozí riziko, že sa stane len „prechodnou“ témou, ktorá by pomaly mohla stratiť špecifický význam.“

-mp-

Podporovať rešpektovanie ľudských práv pre spravodlivejšiu spoločnosť

Vatikán (7. mája, RV) – „Nech sa veda, politika a spoločnosť angažujú v ochrane ľudských práv pre budovanie správnejšej spoločnosti“ – bolo hlavným poslanstvom na XV. plenárnom zasadnutí Pápežskej akadémie pre sociálne vedy na tému „Katolícka sociálna náuka a ľudské práva“, ktoré sa včera skončilo vo Vatikáne.

Záverečnú tlačovú konferenciu viedla predsedníčka akadémie Mary Ann Glendonová, ktorá poukázala na to, koľké sú vo svete ešte problémy, v oblasti ochrany ľudských práv:

„Základom ľudských práv bolo Kristovo poslanstvo, ktoré Cirkev od počiatku interpretuje na základe rozličných poznatkov, ktoré pramenili v kresťanskom svete - ako myšlienka človeka, myšlienka slobody - ako základní súčasť človeka. A ak toto kresťanské poslanstvo nie je dostatočne prežité vznikajú krízy. Svätý Otec vyzýva k životu v zhode s týmto poslanstvom, ktoré je najlepším spôsobom k tomu, aby sme mohli uskutočňovať transparentný vzťah medzi ľuďmi a ľudskými právami.“ **-mp-**

Fenomén internetovej stránky „Facebook“

Taliansko (5. mája, RV) – „Skutočné tváre a tváre virtuálne – vzťahy kráčajúce z ulice k Facebooku“ – tak znie téma stretnutia, ktoré bude na programe zajtra na Najvyššom inštitúte v Ríme. Za okrúhlym stolom bude na túto tému hovoriť aj jezuitský páter Antonio Spadaro, redaktor talianskeho katolíckeho časopisu „Civiltà Cattolica“. V rozhovore pre Vatikánsky rozhlas hovoril aj o rizikách fenoménu internetového portálu Facebook. Podľa neho je táto stránka predovšetkým priestorom pre vzťahy. To je aj dôvod jeho úspechu – fakt, že umožňuje ľuďom vstupovať do vzťahov s ostatnými. Na otázku, aká je jeho osobná skúsenosť, keďže aj on má svoj profil na tomto portáli, odpovedal:

„Povedal by som, že je to trochu problematické. Predovšetkým je to miesto, ktoré umožňuje udržiavať kontakty s ľuďmi, ktorí sa poznajú, ale ktorí nežijú v tom istom prostredí. S ľuďmi, s ktorými je kontakt sporadický, ale ktorí obohacujú spoznávaním ich života, prostredia a všetkého, čo chce človek spoznať. Na druhej strane je tu problém vzťahov medzi ľuďmi, ktorí sa nepoznajú, a napriek tomu sa navzájom žiadajú o kamarátstvo. Stránka môže byť teda dvojsečným nástrojom v tom zmysle, že pojem „kamarátstvo“ stráca význam a kladíme si otázku, čo vlastne znamená byť kamarátmi na Facebooku. Pokiaľ teda hovorím o mojej skúsenosti, tak je najmä pozitívna, ale zároveň je tu riziko, že sa tento

priestor stane takpovediac „cudzím priestorom.“

V závere páter Spadaro dodal, že Facebook by sa mohol stať aj užitočným miestom, keďže už teraz je na ňom veľa skupín, ktoré sa týkajú náboženstva, kňazov, či rehoľníkov a vďaka ktorých prítomnosti sa toto miesto môže stať aj miestom ohlasovania evanjelia. **-sg-**

Pápežský biblický inštitút oslavuje 100 rokov od svojho založenia

Taliansko (8. mája, RV) - Pápežský biblický inštitút oslavuje sté výročie svojho vzniku. Založil ho v roku 1909 pápež Pius X. vyhlásením listu *Vinea electa* a zveril ho do správy Spoločnosti Ježišovej, ktorá je zastúpená v Centre vyšších štúdií Svätého Písma v Ríme a v Jeruzaleme.

Pri tejto príležitosti sa v piatok uskutočnila veľká slávnosť v aule „Magna“ Pápežskej Gregorovej univerzity v Ríme. Slávnosť ukončila svätá omša v kostole sv. Ignáca, ktorej predsedal prefekt Kongregácie pre katolícku výchovu kardinál Zenon Grocholewski. Na otázku aké budú nové výzvy biblických exegéz v tomto roku povedal:

„Myslím si, že výzvy sú tie, ktoré naznačil pápež Benedikt XVI. počas poslednej synody biskupov, kde sa odvoláva na dokument *Dei Verbum*, a poukázal, na dôležitosť literárno – historickej interpretácie Biblie, ale táto nestačí, je potrebná teologická interpretácia, teda v kontexte života Cirkvi. Božie slovo sa neprejavilo len v Biblii, ale aj v tradícii a v celom živote Cirkvi je Boh prítomný a rozpráva. Preto tieto tri súčasti – Biblia, tradícia, magistérium tvoria jednotu, žiadnu z nich nemožno oddeliť od druhej a myslím si, že toto bude jednou z najdôležitejších výziev, aby sa tak spojila interpretácia Biblie so životom Cirkvi.“ **-sg, mp-**

Mladí laici putujú po Amerike a vyzývajú k modlitbe

USA (6. mája, CNS) – Dvaja mladí Američania, Jon Leonetti a Jesse Weiler, putujú od 1. marca tohto roku naprieč Amerikou. Majú v úmysle prejsť 3 600 míľ a navštíviť 12 štátov. Na svojej ceste vyzývajú mladých katolíkov, ale aj ľudí rôznych vierovyznaní k modlitbám. Prednášajú v kostoloch, školách a na mládežníckych stretnutiach a podnecujú mladých, aby sa odvrátili od falošných poslanstiev, ktoré ponúkajú médiá a aby tak obrátili ich životy k tým kresťanským, prostredníctvom modlitby. Leonetti, ako sám uviedol, začal veriť v Boha až neskôr a myslí si, že by sa mal stať kňazom. Tvrdí, že sa pokúša dotýkať srdca mladých, rodičov a priateľov. **-mf-**

Arcibiskup Zvolenský a prvé výročie Televízie Lux

V pondelok 4. mája 2009 oslávila Televízia LUX prvé výročie od začiatku svojho vysielania. Slávnostnú svätú omšu z kostola Panny Márie Pomocnice kresťanov v Bratislave celebroid bratislavský arcibiskup Stanislav Zvolenský, predseda Rady pre spoločenské komunikačné prostriedky Konferencie biskupov Slovenska. Spolu s inými kňazmi pri svätej omši koncebroval aj bratislavský eparcha vladyka Peter Rusnák. Prítomní boli predstavitelia televízie LUX, jej zamestnanci i ďalší veriaci. V príhovore arcibiskup Zvolenský pripomenul dôležitosť šírenia Božieho slova a Pravdy aj cez komunikačné prostriedky. Po slávnostnej sv. omši nasledovala recepcia pre pozvaných hostí.

Jozef Haľko

Nový arcibiskup Bezák zanechal svoju doterajšiu loďku na brehu rodnej diecézy

Redemptorista Róbert Bezák počas svätej omše v Banskej Bystrici poďakoval za 25 rokov kňazského života v diecéze a poprosil o modlitbovú oporu pre nasledujúcu apoštolskú službu v Trnave tak biskupa Rudolfa Baláza, ako aj veriacich.

Arcibiskup Róbert Bezák sa 2. mája 2009 v Katedrále sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici rozlúčil s rodným diecéznym spoločenstvom. „Pripadam si ako 25 ročný syn tejto diecézy, vysvätený v tomto meste,“ vyznal sa v rozlúčkovom príhovore počas svätej omše redemptorista Róbert Bezák. Prítomných spolubratov kňazov, biskupa Rudolfa Baláza a stovky veriacich z farností v ktorých pôsobil od kňazskej vysviacky v roku 1984, poprosil o modlitbovú oporu na prahu novej služby v Trnavskej arcidiecéze. Biskupovi Rudolfovi Balázovi poďakoval okrem iného aj za príklad praktizovanej Mariánskej úcty v diecéznom spoločenstve. Ako páter Bezák uviedol počas svätej omše v Banskej Bystrici, rozmer ženy – Márie Božej Matky, má byť jedným z bodov jeho nastávajúceho apoštolského pôsobenia v Trnave. Druhou veľkou témou, ktorá taktiež nájde miesto v jeho erbe, je Božie milosrdenstvo. „Ja chcem byť ten, ktorý na prvom mieste chce žiť milosrdenstvo. Lebo ten kto je milosrdný, sám obsiahne milosrdenstvo,“ uviedol Róbert Bezák. Rudolf Baláž mu na záver odovzdal kyticu a ubezpečil ho o svojich modlitbách a bratskej opore v spoločnej biskupskej službe. Poprial mu, aby bol novej diecéze Dobrým Pastierom podľa vzoru Ježiša Krista. „Ideálny typ kňaza a biskupa je jeden jediný – svätec,“ zamyslel sa banskobystrický diecézny bis-

kup Rudolf Baláž, keď mu blahoprial. Poprial novému arcibiskupovi radikálne nasledovanie evanjelia, ktoré podobne ako apoštolát Božieho milosrdenstva, zdôrazňoval pápež Ján Pavol II.

ThLic. Róbert Bezák, CSsR prijal kňazskú vysviacku dňa 17. júna 1984 v Banskej Bystrici. Po nej pôsobil vo farnostiach Brezno, Detva, Žiar nad Hronom, Sklené Teplice, Tužina, Uľanka, Staré Hory a Radvaň. Pastoračné pôsobenie vystriedali roky štúdia v Ríme a služby v Bratislave vo vedení Kongregácie Najsvätejšieho Vykupiteľa, ktorej je členom.

Zuzana Juhaniaková

Nitriansky diecézny biskup po mnohých rokoch opäť na „svojom“ území

Nitriansky diecézny biskup Mons. Viliam Judák navštívil 3. mája 2009 Radošinu, aby tu 117 birmovancom udelil sviatosť birmovania. Pre Radošinu to bola historická chvíľa, lebo nitrianske biskupstvo a Radošina majú hlboko do histórie siahajúcu spoločnú minulosť. Ako sa možno dozvedieť z historických prameňov zhrnutých v Knižke o Radošine, prvá písomná zmienka o radošinskej farnosti pochádza z roku 1332. Obec bola už v tom čase majetkom Nitrianskeho biskupstva. Nitrianski biskupi, zemepáni obce, významne zasahovali do jej dejín. Prvý kostol pochádzal z 12. alebo začiatku 13. storočia a bol najstarším v okolí. Po jeho rozpadnutí dal v rokoch 1636 - 1644 súčasný kostol postaviť nitriansky biskup Ján Telegdy na mieste pôvodného. Jeho biskupský erb sa nachádza vo vnútri kostola.

Vežu dal v roku 1663 vystavať nitriansky biskup Juraj Selepeční a na nej je zvonka nad vstupom umiestnený jeho erb. Nitriansky biskupi dali v 17. storočí postaviť v Radošine ešte faru, kaštieľ - pôvodne letné sídlo nitrianskeho biskupa, a v druhej polovici 18. storočia chudobinec a špitál, dnes domov dôchodcov. Starší občania obce sa pamätajú na pravidelné návštevy nitrianskych biskupov v Radošine, ktoré zastavil až nastupujúci komunizmus. Po dlhej odmlke, vďaka pádu komunizmu a novému členeniu diecéz na Slovensku, navštívil Radošinu opäť nitriansky biskup. A tak zažila farnosť Radošina po dlhom čase dvojnásobnú radosť. Jednu zo svojich mladých birmovancov a druhú z návštevy Mons. Viliama Judáka. Tá druhá určite vstúpi do histórie, lebo v tomto bode sa história opäť stretla. Prerušené sa znova spojilo. Stovky veriacich prítomných na privítaní otca biskupa akoby naraz vyriekli: Vďaka Ti, Pane Bože!

A. Sigetová

Celoslovenské stretnutie bohoslovcov v Košiciach

V piatok 1. mája sa už tradične konalo stretnutie seminaristov z celého Slovenska. Doteraz miestom stretnutia boli vždy mariánske pútnické miesta. Naposledy to bola národná svätyňa v Šaštíne. Novou tradíciou je zoznamovanie sa s našimi katedrálami. Prvou sa stala Katedrála sv. Alžbety v Košiciach. V nej sa stretlo viac ako 200 bohoslovcov na slávení Eucharistie, ktorej predsedal Mons. Alojz Tkáč, košický arcibiskup – metropolita.

Homíliu predniesol žilinský diecézny biskup Mons. Tomáš Galis. Pozornosť prítomných upriamil na posolstvo pápeža Benedikta XVI., ktoré napísal pri príležitosti svetového dňa modlitieb za duchovné povolania s hlavnou témou: „Dôvera v Božiu iniciatívu a odpoveď človeka.“ Po svätej omši bola predstavená história košického katedrálneho chrámu. Potom sa všetci presunuli do seminára sv. Karola Boromejského, kde vytvorili bratské spoločenstvo pri obede.

Popoludnie strávili bohoslovci vzájomným spoznávaním sa počas prechádzky historickým centrom Košíc. Záverečným bodom programu boli slávnostné večery v seminárnom kostole, ktorým predsedal veľprepoštit metropolitnej kapituly kanonikov Mons. Pavol Dráb. Cieľom tohto stretnutia bolo prehĺbenie vzťahov medzi seminaristami Slovenska a vzájomné povzbudenie sa v nasledovaní Krista, dobrého pastiera. **F. Barna, J. Koval**

Deň otvorených dverí v Spišskej Kapitule

V nedeľu 3. mája 2009 sa v Kňazskom seminári biskupa Jána Vojtaššáka v Spišskej Kapitule otvorili dvere širokej verejnosti. Program DOD začal slávnostnou sv. omšou v katedrále sv. Martina o 9.00 hodine. Hlavným celebrantom a kazateľom bol rektor kňazského seminára Mons. Jozef Jarab. V homílii, vychádzajúc z evanjelia, sa zameril na Krista – Dobrého Pastiera našich životov. Poukázal na hodnotu rúk, ktoré sú tiež symbolom Dobrého pastiera, keď okrem iného povedal: „Pozrite sa na svoje ruky, prostredníctvom nich chce Kristus konať dobro v tomto svete. Lebo keby nebolo odvahy tých rúk, ktoré by spoločne nestáli pred oltárom, tak by nebolo ani tých rúk, ktoré za oltárom živia kresťanský ľud Kristom. A tak tu skutočne existuje akoby tajomný oblúk pred oltárom a za oltárom, ktorý pramení v Eucharistii a je vždy okolo nej.“ Na svätú omšu prišlo aj mnoho miništrantov z diecézy.

V závere svätej omše sa čítal list rektora Kňazského seminára biskupa Jána Vojtaššáka Mons. Jozefa Jaraba, ktorý bol rozposlaný do farností Spišskej a Rožňavskej

diecézy. Otec rektor v ňom vyjadruje vďaku za všetky modlitby, obety, za tiché, ale život obohacujúce plnenie svojich povinností a aj za každú materiálnu pomoc. Ďalší program pokračoval v Aule Kňazského seminára, kde duchovný otec Maroš Kuffa vystúpil s prednáškou, v ktorej hovoril o Božej starostlivosti o nás. V popoludňajšom programe bohoslovcov si na svoje mohli prísť najmä deti. Seminaristi pripravili program plný hier, ktorý sprevádzala hudobná skupina seminaristov. Ukončenie Dňa otvorených dverí bolo modlitbou slávnostných vešpier v Katedrále sv. Martina, ktorým predsedal špiťuál seminára Ján Kuboš. **Vladimír Fedorek**

Bohoslovci sa za nové povolania modlili s farskými spoločenstvami

Nedeľu 3. mája 2009, ktorá je v Cirkvi slávená ako Nedeľa Dobrého pastiera, strávili bohoslovci Kňazského seminára sv. Františka Xaverského v Badíne v rôznych farnostiach Banskobystrickej diecézy. V skupinách cestovali na miesta, kam ich pozvali správcovia farností. Bohoslovci zažili srdečné prijatie od kňazov i veriacich a mali možnosť nielen sa s nimi stretnúť, ale aj spoznať život farských spoločenstiev.

Ako v homíliách spomenul vedúci skupiny bohoslovcov v Medzibrode diakon Peter Sekereš, „Okrem toho, že každý človek má svojho pastiera, každý je aj pastierom iným. Všetci spoločne však máme hľadiť na vzor Dobrého pastiera Ježiša Krista.“ Veľkým prínosom pre ďalšiu formáciu bohoslovcov boli aj rozhovory s miestnymi kňazmi. Štvrtá veľkonočná nedeľa sa v Cirkvi slávi ako Nedeľa Dobrého pastiera od roku 1964, keď ju počas konania Druhého vatikánskeho koncilu vyhlásil pápež Pavol VI. Dôvodom bola potreba, aby sa veriaci spolu s kňazmi modlili za duchovné povolania. **Dušan Rončák**

Na 4. veľkonočnú nedeľu - nedeľu Dobrého pastiera prišli do Bytče bohoslovci Žilinskej diecézy; poobede navštívili detský domov. snímka Martin Štefanec

Vladyka Milan Chatur navštívil košických vysokoškolákov

Univerzitné pastoračné centrum v Košiciach pripravilo výnimočnú aktivitu. Košický eparcha Mons. Milan Chatur prijal pozvanie študentov a dňa 5. mája 2009 navštívil Internátne spoločenstvo sv. Anjelov strážcov na Medickej ulici v Košiciach ako jedno z desiatich základných spoločenstiev košického UPC.

Stretnutie začalo o 19:30 slávením svätej omše v rímskom obrade, ktorý je bližší väčšine tamojších študentov. Vladyka v kázni pripomenul, že istotu môžeme položiť jedine v Bohu. A nielenže môžeme, ale aj potrebujeme. Lebo z neistoty vyplýva strach, s ktorým nevieme žiť radostne. Po svätej omši nasledovala diskusia, v ktorej boli zodpovedané otázky smerované najmä na rodinu a vzťahy. Pred rozlúčkou počas občerstvenia otec biskup očaril mladých svojou spontánnosťou a skutočným záujmom o nich. Tým potvrdil svoje slová, že mladí sú pre Cirkev na Slovensku aj pre celé Slovensko dôležití.

Veronika Hubeňáková

Stretnutie mládeže Košickej eparchie

V piatok 8. mája, keď pripadol voľný deň, využili mladí Košickej eparchie na spoločnú túru s vladykom Milanom Chaturom a svojimi kňazmi.

Začiatok túry bol pri lurskej jaskyni ružencovej Panny Márie za obcou Cejkov, kde sa zišlo okolo sedemsto účastníkov. Prítomní sa pomodlili mariánsky moleben a po inštrukciách o. Martina Matiho sa vydali na cestu. Mladšia skupina mala pred sebou štyri a staršia osem kilometrov pešej púte cez les, ale aj popri viniciach či obsiatych poliach. Cieľom túry bola Hatfa, bývalý pioniersky tábor, dnes nádejné mládežníckej centrum eparchie spojené so školou v prírode. Počasie bolo k turistom viac ako zhovievavé a preto sa bez väčších problémov na obed skupiny stretli v cieľovom areáli. Po zotavení a občerstvení nasledovala posviacka tohto centra, ktorú vykonal vladyka Milan. Spoločnou modlitbou vyprosoval pre centrum Božie požehnanie a ochranu jeho nebeského patróna sv. Lukáša. Súčasne povzbudil kňazov i mládež, aby pri organizovaní rôznych mládežníckych podujatí si začali nachádzať osobný vzťah k tomuto miestu.

Športové aktivity striedané opekačkou či oddychom tvorili náplň popoludňajšieho voľného programu. Malé skupinky mladých si rýchlo našli cestu spoločnej komunikácie a zábavy, takže nebola

žiadna nuda. Mierne unavení, ale šťastní sa rozišli do svojich farností, aby zážitkom zo stretnutia obohatili aj svojich kamarátov.

Michal Hospodár

Vyššie 5000 detí na Misijnej púti v Rajeckej Lesnej a Levoči

Viac ako 3500 detí v Rajeckej Lesnej a okolo 1500 detí v Levoči sa stretlo na ôsmej Misijnej púti detí, ktorú pre koledníkov Dobrej noviny organizuje eRko – Hnutie kresťanských spoločenstiev detí.

Tohtoročnú púť sprevádzala téma Putovanie sv. Pavla. Deti so svojimi vedúcimi putovali a v katechéze sa zoznamovali so životom apoštola národov, ktorému je zasvätený tento rok. Súčasťou programu bol aj duchovný most s Afrikou. Pripomenul slovenským deťom ich kamarátov na africkom kontinente, ktorým cez Dobrú novinu podávajú pomocnú ruku vo vianočnom období.

Vyvrcholením misijnej púte bola slávnostná svätá omša, ktorú v Levoči celebroidal spišský diecézny biskup František Tondra a v Rajeckej Lesnej žilinský diecézny biskup Tomáš Galis.

Biskup Tondra prirovnal deti k svätému Pavlovi a nazval ich misionármi, lebo podobne ako oni ohlasujú ľudom radostnú zvesť a dávajú niečo zo seba pre iných.

Biskup Galis označil deti za nositeľov pokoja a vyzval ich, aby sa modlili za pokoj v rodinách i vo svete.

Deti priniesli ako svoj obetný dar zdravotníckej obvazy, ktoré darujú slovenským charitatívnym zariadeniam. **Martina Grochálová**

„Nenápadní hrdinovia“ v UPC Dr. Štefana Héseka v Prešove

Dňa 5. mája 2009 o 19:30 v Čaviarni Univerzitého pastoračného centra v Prešove na Jarkovej ulici č. 77 budú predstavení „Nenápadní hrdinovia v zápase s komunizmom v rokoch 1945 - 1967“. Jedná sa o projekt ÚPN (Ústavu pamäti národa). Odznajú pripravené odborné prednášky, ktoré sa dotknú tém: Štruktúra a činnosť ŠtB na Slovensku v rokoch 1954 – 1968 a Pomocné technické prápory 1950 – 1954. Po prednáške bude premietnutý film Jáchymovské peklo (rež. K. Vlachov) a večer sa ukončí diskusiou s pracovníkmi ÚPN. Viac informácií o danom projekte nájdete na stránke www.november89.eu a www.upcpc.eu.

Marián Kašaj

Nová publikácia Model financovania Katolíckej cirkvi na Slovensku

Ústav pre vzťahy štátu a cirkví v utorok 5. mája v Bratislave usporiadal odbornú prednášku, v rámci ktorej ThDr. Martin Šabo, PhD., predstavil Model financovania Katolíckej cirkvi na Slovensku. Prednáška bola spojená s prezentáciou rovnomennej knihy a zborníka prednášok Vzťahy štátu a cirkví na začiatku 21. storočia, ktorý je výstupom z medzinárodnej konferencie o súčasných otázkach a trendoch tejto problematiky v Európe. Konala sa v novembri 2007 v hlavnom meste Slovenska a v zborníku sú uverejnené príspevky účastníkov z 24 krajín, okrem európskych aj z USA a Japonska.

Kniha Model financovania Katolíckej cirkvi v SR v kontexte vývoja, princípov a perspektív vzťahov štátu a cirkví vo svete, nadväzuje na prvotinu ThDr. Martina Šaba, PhD., ktorá vyšla v roku 2006 pod názvom Štát a cirkvi na Slovensku – Vývoj financovania cirkví. Autor v aktuálnej publikácii porovnáva štátno-cirkevné vzťahy, cirkevné politiky štátov, konfesijné právo a modely ekonomického zabezpečenia cirkví v iných krajinách. Ponúka pohľad na riešenie danej problematiky vo vybraných krajinách euro-atlantického priestoru, nachádza rozdiely a paralely. Dotýka sa modelov, ktoré sú už rokmi odskúšané v tradičných demokraciách, a svoj pohľad zameriava aj na hľadania v štátoch, ktoré prežívajú druhú dekádu novonadobudutej demokracie po rokoch neslobody.

Dana Jacečková

Biblické dni v Prešove

V dňoch 5.-6. mája sa v Prešove stretli bibliști zo Slovenska, Rakúska a Poľska, aby spolu diskutovali o Svätom písme. Gréckokatolícka teologická fakulta Prešovskej univerzity v Prešove, v spolupráci s Teologickou fakultou Wiedenskej univerzity vo Wiedni, zorganizovala už druhý ročník Biblických dní. Po predchádzajúcom ročníku zameranom na Starozákonné biblické texty sa tento ročník venoval výlučne sv. Pavlovi. Aj týmto spôsobom sa Gréckokatolícka teologická fakulta zapojila do aktivít súvisiacich s Rokom sv. Pavla.

Počas dvoch dní bibliști rozoberali Pavlove listy doslova zo všetkých strán. Od prostredia, v ktorom vznikali, cez ich literárny rozbor, až po Pavlovu teológiu. Veľmi zaujímavé boli aj diskusie, do ktorých sa zapájali aj študenti. V jednej

z nich Doc. Jozef Leščinský pripomenul, že pokiaľ budeme „len“ organizovať konferencie a nebudeme Písmo aj žiť v našich životoch, nebudú osožné a nebudú spĺňať svoje poslanie. V tradícii Biblických dní budú v Prešove pokračovať aj v budúcom akademickom roku. **Andrea Čusová**

5. rozhlasová púť rádia Lumen do Sanktuária Božieho Milosrdenstva v Krakove

Viac ako 20 000 pútnikov z celého Slovenska sa v piatok 1. mája stretlo na 5. rozhlasovej púti rádia Lumen v Sanktuárii Božieho Milosrdenstva v Krakove. Jej mottom bolo ohlasovanie Božieho milosrdenstva podľa sv. Pavla.

Na úvod pútnikov privítal krakovský pomocný biskup Mons. Ján Zajonc. Prihovorila sa im aj sestra Alžbeta z Kongregácie sestier Matky Božieho Milosrdenstva v Krakove a riaditeľ Rádia Proglas Martin Holík. Nasledovala modlitba posvätného ruženca a slávnostná svätá omša, ktorú spolu s deťmi kňazov celebroidal prešovský arcibiskup vладыka Mons. Ján Babjak, ktorý vyjadril potešenie nad tým, že ako veriaci človek môže v hojnej miere čerpať z Božieho milosrdenstva: „Každý jeden z nás, ktorí veríme v Boha, môžeme načierať z Božieho milosrdenstva toľko, koľko vládžeme. Od toho, koľko ho dokážeme prijať, bude potom závisieť aj náš život. Pred Pánom Bohom, aj pred ľuďmi obстоjíme len na základe Božieho milosrdenstva.“

V homilii sa pútnikom prihovorel predseda Konferencie biskupov Slovenska Mons. František Tondra, ktorý zdôraznil, že celé Sväté Písmo je preplnené myšlienkou Božieho milosrdenstva, pretože Boh je láska: „Boh stvoril človeka z lásky, stvoril ho na svoj obraz a človeka neprestal milovať, aj keď poblúdil a bol neverný. Boh nás vždy miluje a čaká na naše rozhodnutie, aby sme sa znova vrátili k nemu.“ Po svätej omši predniesla sestra Mária Terézia krátky úvod o Hodinke Božieho milosrdenstva a Korunke Božieho milosrdenstva. Počas obednej prestávky mohli pútnici navštíviť kaplnku s Milostivým obrazom Milosrdného Ježiša a hrobom svätej sestry Faustíny ako i Slovenskú kaplnku v Bazilike Božieho Milosrdenstva. Tento čas vyplnila svojimi piesňami aj speváčka Hanka Servická. Súbor svätého Romana Sladkopevca zaspieval Akatist k Ježišovi Kristovi. Program vyvrcholil o 15. hodine Korunkou Božieho milosrdenstva a záverečným požehnaním pútnikov.

Júlia Kavecká

Zomrel gréckokatolícky kňaz Mons. Vladimír Poláček

2. mája 2009 zomrel gréckokatolícky kňaz doc., ThDr. Mons. Vladimír Poláček, titulárny kanonik a čestný dekan Gréckokatolíckej bohosloveckej fakulty v Prešove. Zádušnej svätej liturgii a pohrebným obradom vo štvrtok 7. mája 2009 vo farskom Kostole sv. Jána a Pavla v Místku v Českej republike predsedal bratislavský eparcha Peter Rusnák. Telo zomrelého uložili do kňazského hrobu vo Sviadnově.

Mons. Vladimír Poláček sa narodil 26. septembra 1925 v Plzni. Pokrstený bol z vlastného rozhodnutia v dospelosti 4. apríla 1943 v Chráme sv. Klementa v Prahe v gréckokatolíckom obrade. Na kňazstvo sa začal pripravovať v Gréckokatolíckom kňazskom seminári v Prešove. Po troch rokoch (1948) ho blahoslavený prešovský biskup-mučeník Pavel Peter Gojdič OSBM poslal na štúdiá na bohosloveckú fakultu v Olomouci. Tam prežil i deň likvidácie Gréckokatolíckej cirkvi 28. apríla 1950. Na rozdiel od svojich kolegov v Prešove, ktorí boli internovaní, jeho tieto sankcie nepostihli. Tzv. akcia P sa v Olomouci neuskutočnila tak drastickým spôsobom, i keď dôsledky likvidácie platili i pre české kraje. Vďaka tejto situácii mohol dokončiť 5. ročník teológie a 30. júna 1950 uzavrieť absolutoriom. Boli to 2 týždne pred likvidáciou olomouckej fakulty. Súčasne bol predvolaný krajským cirkevným tajomníkom v Olomouci s doporučením k vstupu do Pravoslávnej cirkvi s možnosťou kňazského svätenia. Teológ Vladimír Poláček túto ponuku radikálne odmietol. Krajský cirkevný tajomník ho viac nepresviedčal a doporučil mu, aby si čo najskôr našiel civilné zamestnanie. Pôsobil vo viacerých civilných zamestnaniach. Súčasne popri práci pokračoval v postgraduálnom štúdiu na Rímskokatolíckej bohosloveckej fakulte v Prahe. V rokoch 1951 – 54 zložil podľa vtedajšieho študijného poriadku tri postgraduálne štátne skúšky z biblistiky, histórie – práva a z morálky – pastorálky. 4. štátna licenciátna skúška mu už na zásah štátnej moci nebola umožnená.

Sviatostné manželstvo uzavrel 29.04.1969 s Kvetoslavou, rod. Šlapetovou. Na kňaza Gréckokatolíckej cirkvi bol vysvätený 11.05.1969 v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Prešove blahoslaveným biskupom-mučeníkom ThDr. Vasilom Hopkom. Mal byť menovaný farárom pre gréckokatolíkov na severnej Morave. Severomoravská farnosť však nikdy nebola ustanovená. V dôsledku tzv. normalizácie boli povolené iba farnosti v Prahe a Brne, neskôr len v Prahe. So súhlasom prešovského ordinára pôsobil o. Vladimír ako biritualista na rôznych miestach vo farnostiach latinského obradu v Čechách a na Morave:

Razová, Horní Benešov, Rychaltice, Čížkov u Slavice, Cetechovice, Bystřice p. H., Čeladná, Ostrava – Hostálkovice, Borová, Domaslavice.

3. novembra 1990 bola v Prešove otvorená Gréckokatolícka bohoslovecká fakulta a začlenená do Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach. Za dekana tejto fakulty bol menovaný o. ThDr. Vladimír Poláček. V tejto funkcii pôsobil až do 21. marca 1995. Súdnym vikárom Prešovskej eparchie bol v rokoch 1991 – 1995. Zároveň do roku 2000 prednášal morálnu teológiu na Cyrilometodějské teologické fakulte v Olomouci. V októbri 1998 bol menovaný titulárnym kanonikom Prešovskej diecézy. Bol aj sudcom Interdiecézneho súdu v Olomouci. Po odchode do dôchodku veľmi účinne vypomáhal v duchovnej správe vo farnosti sv. Jána a Pavla v Místku.

Medzi jeho záujmy okrem cirkevného práva, v ktorom sa habilitoval v odbore dejín štátu a práva, patrila zoológia, psychológia zvierat, praktické použitie a výcvik. Jeho krédo bolo: „Iustitia est constans et perpetua voluntas ius suum cuique tribuendi.“ Spravodlivosť je pevná a stála vôľa dať každému, čo mu patrí.

Lubomír Petrik

Zomrel gréckokatolícky kňaz Štefan Baník

29. apríla 2009 v nedožitom 78. roku života a 34. roku kňazstva zomrel gréckokatolícky kňaz Štefan Baník, titulárny arcidekan. Zádušnej svätej liturgii a pohrebným obradom bude v utorok 5. mája 2009 o 10.00 v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Prešove predsedáť prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ.

Otec Štefan Baník sa narodil 2. júla 1931 v Košiciach. Sviatosť manželstva prijal 9. apríla 1960 s Teréziou rod. Leščinskou. Kňazskú vysviacku prijal z rúk blahoslaveného biskupa-mučeníka ThDr. Vasil'a Hopka 8. júna 1975 v Prešove. V rokoch 1972 – 1990 pôsobil ako účtovník na Gréckokatolíckom ordinariáte a neskôr biskupskom úrade v Prešove, v rokoch 1975 – 1984 bol zároveň správcom farnosti v Okružnej, v rokoch 1984 – 1990 správcom farnosti Ľubovec. Od roku 1990 do roku 1994 pôsobil ako správca farnosti Miklušovce a od roku 1994 do roku 1998 bol asistentom na Gréckokatolíckej bohosloveckej fakulte Prešovskej univerzity v Prešove. Od roku 1998 žil na odpočinku v Prešove. Bol osobným priateľom o. Emila Korbu. Veľmi propagoval jeho básne. Vo svojom voľnom čase sa venoval histórii, ktorá bola jeho záľubou. Bol veľkým pedantom, obetavým, snaživým a pokojamilovným kňazom.

Lubomír Petrik